

میر نیقان و گورگہ پور

وہ دگرانی : بدران شہداحد بیب

سى تولىنگى بال رەش

پىرەمىردىك و دوو كورى پىكەوۋە دەژيان. دەبوايە دوو كورەكە سامانى باوكيان بەيەكسانى لەنىۋانى خۆياندا دابەش بكن. بەلام كورى گەورە ھەموو مال و سامانەكەى برد و رۆيشت. كورى بچووكيش مالەكەى بەجى ھىشت و سەرى خۆى ھەلگرت. بەرىگەوۋە بىرىكى بۆ ھات:

«بۆچى ھەندىك خەلك زۆريان ھەيە و ھەندىكى تر ھەر ھىچيان نىيە؟ خۆزىا بمتوانىايە خەلك ئاسوودەتر بگەم!»

لەناكاو چاللىكى گەورەى لەبەر پىي خۆيدا بىنى. پەيژەيەك بەرەو بنى چالەكە شۆر دەبووۋە. لاۋەكە بە پەيژەكەدا چوۋە خوارەوۋە. چالەكە تارىك و نوتەك بوو. دەرگايەكى گەورەى ھاتە پىش. لاۋەكە دەرگاكەى كرىدەوۋە و خۆى لە كۆشكىكى گەورەدا بىنىيەوۋە. كۆشكەكە چەندىن ژوورى ھەبوو. كچىكى جوانكىلە لە ژوورى ھەرە دوايى دانىشتبوو. پرچىكى رەشى كەزى شۆر و جووتىك گۆناى گولرەنگى ھەبوو. ددانى ۋەك رىزى گەردانەى مروارى بوو. بەلام چاۋەكانى پر لە مەترسى بوون. كچە جوانكىلەكە گوتى:

«تۆ له كوێوه هاتووی؟»

«له سه ر زه وييه وه!» لاوه كه وه لامي دايه وه.

كچه كه زريكاندى: «بوچى تا هه تايه ليره نامينييه وه؟» ئهمه ي گوت و هه ستا
 رويشت. لاوه كه لچكى شاله ئارمووشينه كه ي كچه كه ي گرت. كچه كه ده رگا كه ي
 كرده وه. بوو به قولينگيكي بال رهش و فرى. به لام شاله كه ي له ناو ده ستى
 كوره كه دا به جى ما. له و كاته دا رووناكيى ناو كووشكه كه كوژايه وه.
 دوا جار، لاوه كه، توانى په يژه كه بدوژيته وه و له كووشكه تاريك و نوته كه كه ي
 ژير زهوى هاته ده ره وه.

ئيواره بوو، لاوه كه به شه قامى شاريكى گه وره دا پياسه ي ده كرد. شاره كه
 له سه ر ليواري گو ماويك هه لكه وتبوو. گو ماوه كه لافاوه گه وره گه وره ي لى
 هه لده ستا. خه لكه كه ي ده يانگوت: «ئهم لافاوه به فه رماني كچيكي ئه فسوونبازى
 چه په له وه رووده دا. هه ر كاتى جوانترين كوره لاوى خو ماني تى فرى بده ين.
 لافاوه كه ده نيشيته وه.»

لاوه كه گو تى: «شتى وا نه كه ن. من ده چم به ره نگارى ئهم ئه فسوونبازه
 چه په له ده يم.» ئهمه ي گوت و چووه سه ر ئه و كانياوه ي ئاوى گو ماوه كه ي لى
 هه لده قولا.

لهسهر كانياوهكدا، كچيكي جوانكيلاه چاوبى بهزهبييانهه بىنى. ئاوى له
گوزيهكه زيوينى بى بنهوه بهتال دهكرد. لاوهكه گوزهكهه لى پفاند. كچهكه
زريكههكه لى ههستا و، بوو به قولينگيكي بال رهش و بهرهو ئاسمان فرى.
دواى ههوت روژ لاوهكه هاته شارىكي تر. خهلكى شارهكه له ترس و
لهرزىكي بى وچاندا دهژيان. ئه مهله ئاگرينهه لهسهه تاويريكي ئه
نيزيكاندا دهژيا، ههموو سالى دههاته سهه شارهكه و دهرد و پهتاي بهسهردا
بلاو دهكردوه.

لاوهكه به تاويرهكهدا ههنگهرا، سهرنجى ئهشكهوتىكي دا و كچيكي
جوانكيلاه چاوبى بهزهبييانهه بىنى. كچهكه ههنديك پهري بالندهه بهسهه و
مهچهكيهوه بهستاوو.

كچهكه به دهركهوتنى كتوپرى لاوهكه داچلهكى و له ترسانه ئهنگوستيلهكهه
فرى دا. بوو به قولينگيكي بال رهش و يهكسهه بهناو پهله ههورهكاندا ون بوو.

لاوهكه له گردهكه شوږ بووهوه و په له هه ورېكي پېشى بينى كه بهرى
هه تاوى گرتبوو. له سه ر لوتكه ي هه وره كاندا كوڅكېكي بينى. كوڅكه كه هينده
جوان بوو، له جوانيا سوځماي چاوى دهبرد. لاهكه بېرى كردهوه:
«خوڅگه بمتوانيايه سه رېك له م كوڅكه بدهم.» يه كسه ر شاله ئارمووشينه كه
له كراسه كه يه وه دهركه وت و بووه په يژه يه كي دريژى ئه وتو به ره ئاسمان
هه لكشا. لاهكه به په يژه كه دا هه لگه را. چووه ناو كوڅكه كه و له ناكاو دهنگى
بالى مه لى له دهره ورا هاته گوئى. خوئى له گوښه يه كدا شيرده وه و سه رنجى
پاگرت.

سى قولينگى بال رەش ھاتنە بەر پەنجەرەيەك. پەر و باليان دامالى و بوون بە سى كچى جوانى پرچ رەشى كەزى شۆرى گۇنا گولرەنگى. ددانيان لە ريزى مروارى دەچوو. بەلام رەنگ و پرووى سى كچەكە زۆر بى بەزەيبىيانە بوو. يەككيان سكالاي خوى كرد و گوتى: «كاتى گەرامەوہ كوۆشكە تاريكەكەم، كورپك لەوى بوو، لەزەوييەوہ ھاتبوو. شالە ئارمووشينەكەى لى رفاندم و پويشت. شالەكەى من سەرچاوەى ھەموو ھيز و توانايەكم بوو.»

كچىكى تر چيرۆكى گۆزە ئەفسووناوييەكەى خوى بو گيرانەوہ و، سىيەميش چيرۆكى ئەنگوستيلە ئەفسووناوييەكەى.

لاوہكە ھاتە دەرەوہ و گوتى: «ئەوہ من بووم ئەو شتانەى ئيوەم برد. ئىستا ھەموو ھيزى جادوويى ئيوەم لەلايە.»

كچە جوانەكان پارانەوہ: «دەبى شتەكانمان بەدەيتەوہ. ئەگەر نا دەمرين،» لاوہكە گوتى: «پارانەوہ دادتان نادات. من دەمەوى خەلك ئاسوودە بكەم. لەبەرئەوہ ھيزە شوڤارەكانتان نادەمەوہ. برون پيش ئەوہى درەنگتان بەسەرداييت.»

قولينگەكان باليان كردهوہ و فرين. ئيدى لەو رۆژەوہ نەيانتوانى خەلك پەريشان و نارەحەت بكەن.

میرئیشان و گورگه بۆر

هه‌بوو نه‌بوو، سه‌رده‌مانی زوو پاشایه‌ک هه‌بوو ناوی به‌رهنده‌ی بوو. پاشا سی‌کوری هه‌بوون، کورپه‌گچکه‌که‌یان ناوی ئیشان بوو. پاشا ره‌زیک‌ی جوانی سیوانی هه‌بوو ناوبانگی پێ ده‌رکردبوو. ره‌زه‌که‌ پێ بوو له‌ داری سه‌یر سه‌یر، سیوی زی‌رینیان ده‌گرت. پاشا گه‌لیک به‌ ره‌زه‌که‌یه‌وه‌ ده‌نازی. جا به‌راستی شایه‌نی پێوه‌نازین بوو. به‌لام پوژیک له‌ پوژان دزیکیان لێ هه‌لکه‌وت و ده‌ستی به‌ سیودزین کرد.

پاشا شیت و هار بوو، زوری پێ نه‌سته‌م بوو ئه‌و سیوه‌ جوانانه‌ی له‌ده‌ست بچن. له‌به‌رئه‌وه‌ شه‌وانه‌ پاسه‌وانی داده‌نا بۆ ئه‌وه‌ی دزه‌که‌ بگرن، به‌لام سیو به‌ره‌و بران ده‌چوو. پاشای تاین له‌ هه‌ژمه‌تان چه‌شکه‌ی نانی نه‌ده‌کرد.

کورپانی پاشا بۆ ئه‌وه‌ی دلێ باوکیان بده‌نه‌وه‌، هاتن گوتیان: (باوه‌ خه‌م مه‌خۆ، ئیمه‌ خۆمان دزه‌که‌ ده‌گرین.) کورپه‌ گه‌وره‌که‌یان گوتی: (ئه‌مشه‌و من یه‌که‌مین پاسه‌وانی ده‌گرم و دلنیاشم دزه‌که‌ ده‌سگیر ده‌که‌م.) به‌ره‌به‌ری ئیواری کورپه‌که‌ به‌ره‌و ره‌زه‌که‌ چوو. تا ماندوو بوو به‌و ناوه‌دا خولایه‌وه‌. پاشان له‌سه‌ر نه‌رمه‌ گیایه‌که‌ راکشا و خه‌و برديه‌وه‌.

بۆ به‌یانی پاشا زۆر هه‌لوه‌دابوو بزانی ئاخۆ کورپه‌ گه‌وره‌که‌ی دزه‌که‌ی گرتوه‌ یان نا! کورپه‌ گه‌وره‌که‌ی گوتی: (باوه‌گیان، نه‌مگرت، ئه‌مشه‌و ترووکه‌یه‌که‌ چیه‌ نه‌نووستم، به‌لام که‌سم نه‌بینی).

شه‌وی دواتر، دووه‌مین کورپه‌ پاشا چوو پاریز، به‌لام ئه‌ویش ته‌بای براگه‌وره‌ی، ئه‌و شه‌وه‌ خه‌ویکی چاکی کرد. ئه‌وجا نۆره‌ هاته‌ سه‌ر میر ئیشان، میر ئیشان باوکی زۆر خۆش ده‌ویست و هه‌زی ده‌کرد به‌ گرتنی دزه‌که‌ دلێ خۆش بکا. ئه‌و شه‌وه‌ چوو پاریز و گه‌لیک لی‌ره‌ و له‌وی خولایه‌وه‌. نه‌ده‌وی‌را

دابنیشی نه بادا خه و بیباته وه. میر ئیفان ههستی کرد خه وه کوتکه ی گرتووه، ههستا به خوناوی چیمه نه که دهم و چاوی خووی پاک شوشت. شه و راشکا، میر ئیفان هه هینده ی زانی خه رمانه تیشکیک له ناو ره زه که دا دهر که وت. تیشکه که تا دههات پتر پرشنگی دها، سه رتاپای ره زه که ی پرووناک کرده وه. دهتگوت نیوهر و یه کی تیشکنی هاوینه. له ناکاوا مه لیکی ئاگرین به بهر چاویدا فری و له سه ر لکی نه و داره نیشته وه که میر ئیفان پاسه وانه تیی له په نا گرتبوو. مه له که به دهن دووکان که وته هه لکۆلینی سیوه زپینه کان. میر ئیفان به پانه زکی له مه له که چوو پش و پری دا کلکی. مه له که خووی له چهنگی میر ئیفان راپسکاند و هه لفری، به لام په ریکی کلکی له ناو دهستی میر ئیفان به جی ما. بۆ به یانی میر ئیفان دهسته وه امیز چوو به رده می باوکی. پاشا به بۆره هیوایه که وه گوتی:

(کورپی خوشه و یستم، هه رنه بی دزه که ت بینی؟)

(به لئی بینیم. هه رچه نده پیم نه گیرا، به لام نیشانه یه کی بچوو کم دهست که وت. نه ویش ها نه و په ره کلکه یه. وا دیاره دزه که ی ئیمه مه لیکی ئاگرینی جوانه!)

پاشا به دلکی خوشه وه له په ره کلکه که راما، پاشان شادییه کی ههست بزوینی هاتی و یه کسه ر مگیزی خواردنی گه راپیه وه... پاشا ناو به ناویک دهستی ده دایه په ره کلکه جوانه که و به سه رسامی سه رنجی ده دایی.

روژتیکیان پاشا گازی هه رسی کورپی خووی کرد و پی گوتن: کوره خوشه و یسته کانم، نه گه ره زه که ن باوکتان دلشاد و سه رفیراز بی، هه رسیکتان نه سپتان زین که ن و بکه ونه دنیا، بۆ نه وه ی مه لی ئاگرینم بۆ په یداکه ن.

کوره که له گه ت و ناوشان پانه کانی پاشا، دهسته وه امیز کړنووشیان بۆ باوکیان برد، نه سپیان زین کرد و به ره و ئامانج به ری که وتن. هه رکه سه و ریگه یه کی جودای هه لبارد. هینده ی نه برد میر ئیفان گه یشته پیده شتیکی

به‌رین و هه‌راو، له‌ناو ئەو پێدەشته‌دا چاوی به ئالایه‌ک کهوت، ئەم شتانه‌ی له‌سه‌ر نووسرا‌بوو:

(ئەوه‌ی ڕێگه‌ی ناوه‌ند بگرێ، خۆی و ئەسپه‌که‌ی ده‌مرن).

(ئەوه‌ی ڕێگه‌ی ده‌سته‌چه‌پ بگرێ، به‌ زیندوویی ده‌رده‌چی به‌لام ئەسپه‌که‌ی ده‌تۆپێ).

ئەم بۆره‌ هیوایه‌ میر نیفانی سه‌رپشک کرد، بۆیە ملی ڕێگه‌ی ده‌سته‌راستی گرت و ڕۆیشت. تا پێی کرا ڕۆیشت به‌لام سووره‌ گه‌رمای هه‌تاوی هاوین زۆری تین بۆ هینا و له‌ په‌لوپۆی خست. میر نیفان هه‌لوپستا بۆ ئەوه‌ی تاویک پشوو بدا. له‌ ئەسپه‌که‌ی دابه‌زی و لای دایه‌ سه‌ر نه‌رمه‌ گایه‌ک بۆ ئەوه‌ی سه‌رخه‌ویک بشکینێ. ته‌واویک نووست - پاشان که‌ به‌ئاگا هات ئەسپه‌که‌ی نه‌مابوو. ئەم لا ئەسپ ئەولا ئەسپ، شوونی هه‌لگرت ها لێره‌ ها له‌وی تا گه‌یشته‌ سه‌ر کۆمه‌لی ئیسک و پرووسکی ئەسپه‌ نازداره‌که‌ی. میر نیفان زۆری سوو له‌ ئەسپه‌که‌ی بووه‌وه، دلته‌نگ بوو، چۆن ئەم هه‌موو ڕێگه‌وبانه‌ به‌بێ ئەسپ بپڕێ؟ (به‌پێیان؟) به‌لام ئەرکیکی به‌په‌له‌ی هه‌یه. له‌ دلی خۆیدا ده‌یگوت (به‌پێیان؟ به‌پێیان؟ ده‌ی با وابێ!)

ملی ڕێگه‌ی هه‌له‌مووت و دژواری گرت‌ه‌به‌ر و ڕۆیشت. تا هینزی له‌به‌ر برا ڕۆیشت. ئیدی په‌کی کهوت و هه‌نگاوی له‌دوو نه‌هاتن. له‌سه‌ر سه‌وزه‌گایه‌کی نه‌رم و شل ڕاکشا و بیری له‌ چاره‌ی کلۆلی خۆی کرده‌وه. له‌ناکاو گورگیکی لی په‌یدا بوو، گورگه‌که‌ ته‌پ و کوت بۆ لای وی ده‌هات.

(بۆ وا خه‌مباری میر نیفان؟) گورگه‌ بۆر پرسیاری لی کرد.

میر نیفان گوتی:

(به‌ ده‌ردی خۆمه‌وه ده‌تلیمه‌وه، گورگه‌ بۆر! ئەسپه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م له‌ده‌ست چوه‌).

(به‌داخه‌وه، میر نیفان، من ئەسپه‌که‌تم خوارد، زۆرم سووه. پیم بلێ بۆ وا له‌

مال ده‌رکه‌وتووێ؟ به‌دوای چیدا ویلی؟) گورگه‌ بۆر پرسیاری کرد.

(باوكم بۆ پهيدا كردنى مهلى ئاگرىنى نار دووم.)

(ئەي ھاوار!) گورگه بۆر ھاواری لى ھەستا. (ئەو ئەسپەي تۆ بە سى رۆژانىش ناتگەيەنیتتە ھیلانەي ئەو مەلە. تەنیا من دەزانم مەلى ئاگرىن لەكوئى دەژى. ئەسپەكەي تۆم خوارد لەبەر ھەندى شەرمەزارم. دەبمە پاكارى دلسۆزى تۆ و دەتبەمە لای ھیلانەي ئەو مەلە. سواری پشتم بەو توند خۆت بگرە.) مير ئىقان خۆي ھەلدايە سەرپشتى گورگه بۆر و ھەك تير بۆي دەرچوون. بەناو دارستانی سەوزى شين باو، بەسەر گۆماوى بە بريسك و باسكدا رۆيشتن. گورگه بۆر كلەكە كوئكنەكەي كردبوو ھو و ھەك گەسك بە ئاستەم لە ئاوى گۆماوھەكانى دەخشاندا. تا گەيشتنە بن شوورەيەكەي بۆر و بلندی قەلایەكەي بەردىن. (مير ئىقان چيى پى گوترا بوو وای كرد. بە ديوارەكەدا ھەلگەرا و خانووہ بچووكەكەي بينى. ھیلانە زيرينەكە لەسەر لىواری پەنجەرەي خانووہكەدا بوو و مەلى ئاگرىنى تىدا بوو. مەلەكەي دەرھينا و لەگيرفانى كورتەكەكەي شيردەوہ. لە گەرانەوہدا بوو، چەندى كرد نەيتوانى ھیلانەكە بەجى بىلى. ديمەنى ھیلانەكە چەندى بللى جوان و دلگر بوو! چۆنى بەجى بىلى؟ ئامۆژگارىي گورگه بۆرى لەبىر كرد، دەستى بۆ ھیلانەكە برد و نەبرد، ھەر ھىندەي زانى ھەرا و زەنايەكە ئەوتۆ ھەستا نەبیتتەوہ، مير ئىقان لەترسانە داچلەكەي. زيرەي زورنا و پمبەي دەھۆل پاسەوانانى بەئاگا ھينا و، ھاتن مير ئىقانىان لەجىوہ گرت و پەلكيشيان كردە بەردەمى (ئەفرۆن) پاشا. ئەفرۆن پاشا لەركانا چاوى پەريە پشتى سەرى، نەراندى: (تۆ كىي كورە؟ لەكوئوہ ھاتووى؟)

مير ئىقان لىي زيت بوو ھوہ: (من مير ئىقانم، كورى بەرەندەي پاشام).

(مخابنە شازادە دزى بكەن!)

(جا چيى؟) مير ئىقان بەرتەكەي داىوہ. (مەلە ئاگرىنە جوانەكەي تۆش

سىوہ زيرينەكانى ئىمەي دزيوہ!)

شا ئەفرۆن بريك ھيور بوو ھوہ، پاشان گوتى: (ئەگەر ھەكو پياوان بەھاتايەي

و پیت گوتبام ئەوا بەوپەری پیزهوه مهلهکهه پيشکيشی بهرهندهی پاشای خاوهن شکۆی باوکت دهکرد. دهبرۆنی ئیستا چ واتهوات و دهمگۆیهک دهکهوئته ناو شار و چ بهیت و بالۆرهیهک ههلهبهستری! باشه، من لیت دهبوورم ئەگه بێو چاکهیهکم لهگهلهدا بکهی. دهتننیرمه پاشانشینێکی دوور، بۆ ئەو ههریمهی (کوزمان) پاشای تیدا رۆنیشتوووه. له تهویهکهی کوزمان پاشادا ئەسپێکی یال و بژ زێرینی زۆر جوان بهستراوتهوه. ئەگه توانیت ئەو ئەسپه بدزی و بۆمی بینی، ئەوا منیش له بریتی ئەوه مهلی ناگرین و هیلانهکهیت دهممێ!

میر ئیفان، رێ و راست گهرايهوه لای گورگه بۆر.

(پیم گوتی دهست نهدهیه هیلانهکه بهلام بهگوت نهکردم!)

میر ئیفان کهوته پارانهوه: (بمبووره، هاوړی خوشهویستم. جارێکی تر شتی وا ناکه).

(گویی مهدي، سواری پشتم به چارهسهريکی بۆ دههوزینهوه.)

میر ئیفان خۆی ههلهایه سهه پشتهی گورگه بۆر و بۆی دههچوون، چیا و نهوالیان بری، دهشت و پیدهشتیان بری. چهند شهو و چهند رۆژان رۆیشتن تا گهیشتنه بن دیواری ئەو قهلايهی ئەسپێ یال و بژ زێرینی تیدا پارێزراوو. گورگه بۆر فهرماني دا: (میر ئیفان بهم دیواری قهلايهدا ههلهگههه، پاسهوان تیکرا نووستوون. گورگه بۆر چۆنی گوتبوو کتومت ئاوها بوو - میر ئیفان چوووه ناو تهویه و ئەسپهکهی گرت. بهلام چهندي کردی نهیتوانی چاو لهسهه ریشمهکهی ههلهگهه. ریشمهکه سههرانهه به زێر و بهردی گرانبایی نهخشابوو. دیاره ئەسپێکی بهناز پهروهرده بوو!

میر ئیفان ههه که دهستی بۆ ریشمهکه برد، ئیدی به زێرهی زورنا و ریمبهی دههۆل و به ههراوهناي پاسهوانان کهه و کاس بوو. میر ئیفانیان گرت و بۆ پیش کوزمان پاشایان راپنچ کرد.

کوزمان پاشا نهپاندی: تۆ کیی؟ لهکویوه هاتووی؟

(من میر ئیفانی کوری بهرهندهی پاشام.)

(میر ئیقان؟ ئەسپان دەدزێ؟ تەنانەت جووتیارێکی کەم ئاوەزیش هێندە گەوج نابێ! باشە، باشە، دەتبوورم ئەگەر پیاوەتییهکم لەگەڵدا بکەم. (دالامات) پاشا کچیکی جوانی هەیه - یەلینای مەزەدارێ پێ دەلێن. ئەگەر ئەو کچەم بۆ هەلگری و بیهێنیتە ئێرە، ئەوا ئەسپەکە و ریشمەکەیت دەدەم.

میر ئیقان بەدلی پر لە خەم و پەژارەوه گەرایەوه کەن گورگە بۆر و دەرد و کەسەری دلی خۆی بۆ هەلپشت.

(پێم گوتی دەست بۆ ریشمەکە نەبە، بەلام بەگوتیت نەکردم، تاوانی خۆتە.)

(تکایە بمبۆرە!) میر ئیقان ناوڕایەوه.

(باشە دەتبوورم،) گورگە بۆر دلی نەرم بوو. (سواری پشتەم بە با بەرێ

کەوین...)

میر ئیقان خۆی هەڵدایە سەرپشتی گورگە بۆر و بۆی دەرچوون. رۆژیک و دووان، شەویک و دووان، تا گەیشتنە میرنشینە دوورە دەستەکە دالامات پاشا. ئەو کاتە یەلینای مەزەدار لە باخچەی قەڵادا پیاسەیی دەکرد. پاکار و کەنیزەک لە چواردەوری هالابوون. گورگە بۆر گوتی: (میر ئیقان، ئەمجارە بروات پێ ناکەم. لەبەر هەندێ من دەچم و تۆش بگەرێتۆ مالی، پاشان دەتگەمی.)

ئیدی میر ئیقان چۆنیان پێ گوتبوو وای کرد و بەرەو مال گەرایەوه. گورگە بۆریش بە کەڵەمبازێک لە دیواری قەڵا ئاودیوو بوو - لە نێزیک ئەو شوینەیی شازادە پیاسەیی لەگەڵ دەست و پێوەندان دەکرد، خۆی لەپەنا دار و دەوهنان شیردەوه. لە ناکاو گورگە بۆر لەپشتەوه پەلاماری شازادەیی دا و لەناو کەنیزەک و پاکارانێ رارفاند و هەلی دایە سەرپشتی خۆی. هێندەیی چاو بترووکینی لە دیواری قەڵای ئاودیوو کرد. میر ئیقان ملی رێگەیی گرتبوو بەرەو مال دەگەرایەوه، هێندەیی نەبرد گورگە بۆر بەخۆی و یەلینای مەزەدارێ سەرپشتی گەیشتنی. میر ئیقان لە خۆشیانە گەشایەوه. گورگە بۆر فەرمانی دا: (خێرا بە خۆت هەڵدە سەر پشتەم، پێ دەچێ سەریان لە دوونابین.)

گورگه بۆر به کلک راوهشاندنیک به ئاسمان كهوت. مير ئيفان و يه ليناى مه زهدارى له سهر پشت بوون، ده تگوت بايه. رۆژ به رۆژ، شهو به شهو ئاسمانى تهى ده كرد. به سهر دارستان و لير هواران، به سهر گۆم و پروباران، كلکه کولکنه کهى کردبووه، وهک گهسک لى دهخشاندن. تا گهيشتنه ههوارى ميرنشينى کوزمان پاشا. به لām مير ئيفان له جياتى شادى، خه مى له دل بار بوو.

گورگه بۆر گوتى: (چى پرووى داوه مير ئيفان؟)

(چى بلیم گورگه بۆر، چه ندى سهر دینم و سهر ده بهم نازانم چۆن يه ليناى مه زهدار به ئه سپیک بگۆرمه وه. چۆن شتى وا ده بى؟)

(خه مت نه بى مير ئيفان، مه گهر گورگه بۆر نه بم ده نا نايه لم ئه و کچه جوانه ت له ده ست بچى. ده يشيرينه وه. من ده چمه کلێشه ي يه ليناى مه زهدار و تۆش بۆ کوزمان پاشام ببه.)

يه ليناى مه زهدارىان له زنجىكى نيو دارستانىک شيرده وه. گورگه بۆر كه له م بازىكى دا و هه ستايه سهر پاشوو. كتومت چوو شيوه ي يه ليناى مه زهداره وه و مير ئيفان بۆ کوزمان پاشا برد. کوزمان پاشا له خوشيانه شاگهشکه بوو و گه لیکيشى سوپاس کرد، وهک چۆن به لىنى دابووى - ئه سپى يال و بژ زيرين و ريشمه کهى دايه ده ستى.

مير ئيفان خوى هه لدايه سهر پشتى ئه سپه که و گه رايه وه دارستان بۆ لای يه ليناى مه زهدار. له ویش يه ليناى مه زهدارى هه لدايه پاشکوى ئه سپه کهى و به ره و مال مى رپگه ي گرت.

له ولاشه وه کوزمان پاشا به خوکه وتبوو، سه رگه رمى ماره برين و گواستنه وه ي يه ليناى مه زهدار بوو. زه ماوه ند و شايى ئه و رۆژه تا ئيواره دريژه يان کيشا. کوزمان پاشا ئيوارى ده ستى بووکى گرت و برديه په رده وه، له ناو جى ئاورى له بووک دايه وه چ ببينى، زه رده خه نه ي گورگىكى بۆرى هاته بهرچاو. کوزمان پاشا زيلكى رژا و له هۆش چوو. گورگه بۆریش وهک تيسکه ي

تفنگ بۆی دەرچوو.

هیندهی نهبرد گهیشتهوه میر ئیقان و شازاده. بهلام وی دهچوو میر ئیقان گهلیک مگیزی لهجی نهبی. گورگه بۆر لئی پرسی: (ها میرم بیر لهچی دهکهیوه؟)

(برا چهندی بلئی خهبارم. مخابنه ئەو ئەسپه جوانه به مهلیک بگۆرینهوه.) گورگه بۆر کلکی راوهشاند و گوتی: (تهنگاو مهبه میر ئیقان، بیر له چارهسهریک دهکهمهوه.)

هر که گهیشتنه قهلائی ئەفرۆن پاشا، گورگه بۆر گوتی: (ئەسپهکه و یهلینای مهزه دار دهشپیرینهوه. من دهچمه شیوهی ئەسپهکه و تۆش بۆ پاشام ببه.)

ئەسپهکه و یهلینای مهزه داریان له دارستانهکه دا شپردهوه. گورگه بۆر که له مبانزیکي دایه ئاسمان و خۆی ههلا سهر پاشووان. ئیدی ئەسپی یال و بژ زپین له بهردهمی میر ئیقاندا رسکا.

میر ئیقان ئەسپهکهی بۆ ئەفرۆن پاشا برد. پاشا به دهسگيربوونی ئەسپی یال و بژ زپین شاگهشکه بوو. به دلئیکي خۆش - وهک به لئینی پی دابوو مهلی ئاگرین و هیلانهکه له جیاتی ئەسپهکه دایه میر ئیقان. میر ئیقان گه پرایه وه دارستان، یهلینای مهزه داری سواری پشتی ئەسپهکهی کرد، خۆیشی مهلی ئاگرین و هیلانهکهی به دهسته وه گرت، لئی دا سواربوو و به رهو مال داکش.

ئەفرۆن پاشا فهرمانی دا ئەسپهکهی بۆ بپن، هر که ویستی سواری ئەسپ بی، ئەسپهکه له شوینی خۆی بووه گورگیکی بۆر. پاشا له ترسان ههترهشی چوو و یهکسهر له ئەسپهکه کهوته خوار. گورگه بۆریش دهپه ری و هیندهی پی نهچوو گهیشتهوه میر ئیقان. گورگه بۆر گوتی: (پئویسته ئیستا به جیت بیلم میر ئیقان، ئیتر ناتوانم له گهلت بيم.)

میر ئیقان له ئەسپهکهی دابهزی و سی جار ان سهری پیز و نهوازی بۆ گورگه بۆر داناند.

(با جودابوونه و هومان له دلت نه بیته گری میر نیقان، هیشتا به که لکت دیم.)
گورگه بۆر گوتی.

میر نیقان سه رسام بوو. له دلی خویدا گوتی: (به که لکی چیی ترم دیی
گورگه بۆر، تو هه موو نیازیکت بو به دی هی نام.) به لام وهک پیاویکی ژیر
بیرهکانی له دلی خویدا هیشته وه.

میر نیقان سواری ئەسپی یال و بژ زیرین بوو و جاریکی تر به ری که وته وه.
نیوه رۆ گه یشتنه که وشه نی میرنشینی باوکی. میر نیقان بریاری دا تاویک
پشوو بدن. له ئەسپه که یان دابه زین. له ته نانکیان پی مابوو زۆر به له زه ته وه
خواردیان و ئاوی کانیاویان به سه ردا کرد. له سه ر گیایه که راکشان تاویک
بنوون. میر نیقان له شیرینی خه ودا بوو، برایهکانی گه یشتنه سه ری. گه لیک
ئەم لاو ئەولایان کردبوو، دوور و نیزیک رۆیشتبوون، چوو بوونه ولاتانی
هه نهران، به لام هیچیان به هیچ نه کردبوو و به دهستی به تال گه رابوونه وه. میر
نیقانیس وا لیره له بهر پیاویان راکشابوو و دهستکه وته کانیشی به ته کیه وه بوون.
بریاریان دا بیکوژن و دهستکه وتهکانی بهن.

میر نیقانیان کوشت، یه لینای مه زه داریان هه لدايه سه ر پشتی ئەسپه که و
هی لانه زیرینه که و مه له که شیان هه لگرت و به ره و مال رۆیشتن. گه فیان له
شازاده کرد ئەگه ر بیتو ورته ی له زار بیته دهر ئەوا به دهرده که ی میر نیقانی
ده بهن.

میر نیقان له وێ له سه ر گیا که وتبوو. سیسارکه که چه لیش به ئاسماندا
ده خولانه وه. له ناکاو گورگه بۆر په یدا بوو، پری دایه بیچوو سه سیسارکه
که چه لیک و رفاندیه لای دایکی و گوتی: (دایکی برو هه ندیک ئاوی ژیان و
مردنم بو بیته. هه رکتای هی نات بیچوو هه که ت ده ده مه وه.)

دایکه سیسارک هه لفری و دواي تاویک ئاوی ژیان و مردنی هی نا. گورگه
بۆر هه ندیک ئاوی مردنی پرژانده سه ر برینهکانی میر نیقان و ده موده ست
برینهکانی سا ریژ بوونه وه. پاشان هه ندیک ئاوی ژیانی پرژانده سه ر میر نیقان

و چاوی پئی هه ئینا .

میر ئیفان سهیریکی دهروپشتی خۆی کرد و گوتی: (خهویکی چاکم لی کهوتبوو.)

گورگه بۆر گوتی: (چاک وا چاک! ئەگەر نه هاتبايه جارێکی تر به ناگا نه ده هاتییه وه، براهه دلسۆزه کانت تۆیان کوشت و دهستکه وته کانیاں بردیت و به ره وه قه لای باوکت هاژوايان. ئەگەر ده ته وی زوو فریاکه وین، خیرابه خۆت هه لده سه رپشتم.)

دوای تاویک گه یشتنه براهه کانی میر ئیفان. گورگه بۆر په لاماری دان و کهل و کۆمی کردن و پارچه کانی به ناو زه ویوزاردا بلاوکردنه وه. میر ئیفان سه ری پیز و مالئاوایی بۆ گورگه بۆر دانواند.

میر ئیفان به سواری ئەسپی یال و بژ زیرین گه راپیه وه مال. یه لینای مه زهداری هاویشت بووه پاشکۆی ئەسپه که ی، مه لی ئاگرین و هیلانه زیرینه که یشی به دیاری بۆ باوکی هی نابوو. به رهنده ی پاشا دلای به م دیاریانه کراهه وه. میر ئیفان هه موو شتیکی ده رباره ی ده رده سه ری پێگه و گورگه بۆر و براهه کانی بۆ باوکی گێرپیه وه. چۆن کاتی میر ئیفانیاں له خه ویدا کوشت و، چۆن گورگه بۆر به هانای گه یشت و تۆله ی لی کردنه وه و کهل و کۆمی کردن و پارچه کانی دانه ده م په شه با.

به رهنده ی پاشا تاویک داما به لام هینده ی نه برد که یفی هاته وه. میر ئیفان، یه لینای مه زهداری له خۆی ماره کرد و گواستیه وه. پاشی ئەوه گه لیکی به خۆشی و شادی ژیاں.